

I forhold til den gennemsnitlige ekspeditions- tid før udlægningen af tilkendelseskompetencen er den gennemsnitlige ekspeditionstid reduceret fra 10,3 måneder i 1991 til 7,6 måneder i 1993 svarende til en reduktion på 26 pct. Baggrunden for (den delvise) udlægning af kompetencen var bl.a. at nedbringe sagsbehandlingstiden, hvilket også har været udfaldet.

Med hensyn til spørgsmålet om en acceptabel ventetid vil det ikke være rigtigt at opstille mål herfor, ud over at sagerne bør behandles så hurtigt som muligt inden for rammerne af, hvad der er retsligt forsvarligt.

Spm. nr. S 334

Til socialministeren (30/11 94) af:

Flemming Oppfeldt (V):

»Vil ministeren oplyse, om en læge, der er ansat ved det behandlende sygehus i en førtidspensionssag, også kan være lægekonsulent i samme sag, og gælder de almindelige habilitetskrav for de eksperter, som revaliderings- og pensionsnævnene benytter sig af?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 332.

Svar (8/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Lægekonsulenter, der er tilknyttet statsamtet som rådgivere for revaliderings- og pensionsnævnet, er i denne funktion omfattet af forvaltningslovens kapitel 2 om speciel inhabilitet.

Dette indebærer bl.a., at lægekonsulenten ikke må have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, at lægekonsulenten ikke må have nær familiemæssig tilknytning til den person, hvis sag det drejer sig om, eller at lægekonsulenten ikke må have medvirket ved sagens tidligere behandling i kommunen. Hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed, kan lægekonsulenten heller ikke deltage i behandlingen af sagen. En person, der har flere forskellige offentlige hverv og deltager i flere faser af en sags behandling, vil således også i særlige tilfælde efter omstændighederne kunne blive betragtet som inhabil.

Det antages, at inhabilitet, der har påvirket afgørelsen, medfører, at denne bliver ugyldig. Reglerne om speciel inhabilitet har to funktioner – dels at skabe garanti for lovlige og rigtige afgørelser, dels at modvirke, at der skabes mistilid til administrationens sagsbehandling.

Spørgsmålet om inhabilitet kan selvstændigt eller sammen med en klage over selve revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse indbringes for klageinstansen, Den Sociale Ankestyrelse.

Forvaltningslovens kapitel 2 finder anvendelse for alle eksperter, som revaliderings- og pensionsnævnet anvender som led i sagsbehandlingen.

Spm. nr. S 335

Til socialministeren (30/11 94) af:

Flemming Oppfeldt (V):

»Vil ministeren oplyse, om en sagsbehandler i revaliderings- og pensionsnævnet selv kan afgøre, at der ikke er grundlag for en genforelægelse af en pensionssag?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 332.

Svar (8/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter den sociale styrelseslovs § 17, stk. 3, jf. § 18, stk. 5, fastsætter socialministeren en forretningsorden for de sociale nævn med regler for deres virksomhed, herunder regler for, at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse.

Bemyndigelsen er udmøntet i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 920 af 18. december 1991 om forretningsorden for de sociale ankenævn og revaliderings- og pensionsnævnene.

Formanden kan således efter § 6, stk. 1, i forretningsordenen i klare tilfælde træffe afgørelse i visse sager uden nævnsbehandling. Det er overladt til nævnsformanden at skønne over, om en sag har en sådan karakter, at den opfylder forretningsordenens og dermed lovens regler om formandsafgørelser.

Efter § 2 i forretningsordenen kan formanden til enhver tid overlade formandskabet eller sine